

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр.Плевен, 01.03.2016г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, в закрито съдебно заседание на първи март през две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : НИКОЛАЙ ГОСПОДИНОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДОРОТЕЯ СИМЕОНОВА

Мл.с.КАЛИНА ФИЛИПОВА

при секретаря

и в присъствието на прокурора

като разгледа докладваното от съдията СИМЕОНОВА ч.н.д.№ 160 по за описа 2016г. на ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА чл.243, ал.6 и 7 от НПК

Образувано е по частен протест на прокурор при РП-Плевен и частна жалба от пострадалата Й.Д.Н. от гр.Варна.С тях се атакува определение № 516/01.02.2016г. постановено по чнд № 206/2016г. по описа на РС-Плевен, с което е отменено постановлението на прокурора при РП-Плевен от 24.07.2015г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2924/2013г. по описа на същата прокуратура.

С протеста се моли ПлОс да постанови определение , с което да отмени атакуваното определение като неправилно и да потвърди постановлението за прекратяване на досъдебното производство.

С жалбата се моли да се отмени определението на съда и се укаже на районния съд, че не може да замества прокурора и да решава вместо него дали събраните доказателства са достатъчно за търсене на наказателна отговорност и дали следва да се повдигне обвинение срещу едно или повече лица.

Окръжният съд, като съобрази изложеното в жалбата и протеста, атакувания с тях съдебен акт и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбата и и протестът са подадени в рамките на срока по чл.243, ал.6 от НПК и в този смисъл се явяват допустими и следва да бъдат разгледани.

По същество и жалбата и протеста са неоснователни.

Първоинстанционният съд е осъществил съдебен контрол по обосноваността и законосъобразността на постановлението от 24.07.2015г. на прокурора при РП-Плевен за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № Д-2924/13г. по описа на РП-Плевен. С това

постановление е поставен край на наказателното производство на процесуално основание – чл.243, ал.1, т.2 от НПК. В обхвата на съдебната проверка от първоинстанционния съд е включена преценката дали разследването по делото на досъдебната фаза е проведено обективно, всестранно и пълно, за да се спази принципът за разкриване на обективната истина. Тази проверка не може да се осъществи без обсъждане и решаване на делото по същество. Съдът не е възприел тезата на прокурора по преценката на доказателствата и направените правни изводи.

За да отмени прокурорското постановление за прекратяване на наказателното производство по същество първата инстанция е приела следното:

Наказателното производство е образувано и е водено срещу неизвестен извършител за това, че на 18.03.2013г. в гр.Плевен чрез използване на документ с невярно съдържание - пълномощно с нотариална заверка №2 на кмет на с.*****, обл.Разград от 12.02.2013г. получил без правно основание чуждо недвижими имущество, както следва: имот №071022 – 5 дка нива в местност „Лилов камък“ в землището на с.*****, обл.Плевен; имот №213001 – 48.800 дка нива в местност „К.а руша“ в землището на с.*****, обл. Плевен; имот №299020 – 0,920 дка нива в местността „Горни лозя“ в землището на с.***** обл. Плевен и имот №353006 – 0,730 дка нива в местността „Мелницата“ в землището на с.***** обл.Плевен, всичките , собственост на Й.Д.Н. от гр.Варна , с намерение да ги присвои - престъпление по чл.212, ал.1 от НК.

И прокурора в постановлението си за прекратяване и съда в атакуваното определение са възприели идентична фактическа обстановка при излагане на доказателствената съвкупност, поради което настоящата инстанция не намира за необходимо да преповтаря фактическата обстановка.

По делото няма повдигнато обвинение и привлечено, като обвиняем лице за извършено престъпление по чл.212, ал.1 от НК.

Основният въпрос в настоящото производство е свързан не толкова със събирането и проверката на доказателствата, в случая гласни и писмени , а с тяхната преценка. При преценка на доказателствата съдът е дал по-точна и обоснована преценка, мотивирал е своите изводи за безспорно установените факти и е направил точни правни изводи.

Правилно първата инстанция не е приела изводите на прокурора, че по досъдебното производство не са били събрани безспорни и несъмнени доказателства , че пострадалата Н. е била въведена в заблуждение от свид.С.К. при подписване на пълномощното, както и че не са събрани преки и косвени доказателства за да бъде повдигнато обвинение на С.К. или друго лице, защото тези изводи са необосновани и незаконосъобразни и влизат в противоречие с доказателствата по делото.

В атакуваното определение съдът е изложил обилни мотиви,

подкрепени с установените по делото факти защо не приема доводите на прокурора, които изцяло се възприемат от настоящата инстанция. Отделно от това, от изготвените съдебно –почеркови експертизи, е видно, че ръкописният текст първата страница на пълномощното, където са вписани имената и личните данни на Н. и са описани имотите е изписан от С.К., а ръкописният текст на втората страница на пълномощното където са изписани имената на Н. е изписан от нея и подписа е неин, както и че ръкописният текст и цифрите на първата страница на пълномощното и имената и подписа на упълномощителката на гърба на пълномощното са изписани с различни химикални пасти, че е налице видима разлика в плътността на шрихите на текста в частта където са вписани имотите , което води на извод, че тази част от текста е била изписана допълнително, по различено време от изписването на имената на упълномощителката и подписа на гърба на пълномощното.

По делото по отношение на свидетелите С.К., И.Д. и В.Д. са събрани доказателства, че същите се намират в близки отношения. Събрани са и доказателства , че именно С.К. е представил и използвал пълномощното за да продаде имотите на Н.. Събрани са доказателства, че К. и Д. на 12.02.2013г. не са били заедно , като твърдят в показанията си. По делото няма и доказателства в подкрепа на твърдението на К., че преди да тръгнат с Н. за гр.Плевен при нотариус, той и бил вече платил имотите.

В показанията си пострадалата Н. е категорична, че не е имала намерение да продава имотите си , че не е пътувала на 12.02.2013г. от гр.Варна за гр.Плевен за да завери нотариално пълномощно за продажба на имотите си. Свидетелката е категорична и че подписвала документи представени и от С.К., но в гр.Варна, и за които е считала, че са пълномощни за сеч на тополи от нейните гори. Показанията на свидетелката на неизменни, непроменени и установяващи едни и същи факти и обстоятелства от началото на досъдебното производство и до настоящия момент. Предвид тези обстоятелства и посочените по-горе доказателства окръжният съдът намира, че няма основание да не се вярва на показанията на пострадалата.

Показанията на пострадалата Н., на свидетелите К., Д., Д., без изключение както и другите събрани доказателства са оценени превратно от прокурора, който е приел, че не са събрани безспорни и несъмнени доказателства, че пострадалата Н. е била въведена в заблуждение от свид.С.К. при подписване на пълномощното, както и че не са събрани преки и косвени доказателства за да бъде повдигнато обвинение на С.К. или друго лице.

Правилно първата инстанция е приела, че прокурорът по делото следва да даде отговор на въпроса кое е лицето облагодетелствало се от пълномощното , поради какви причини се е налагало Н. да пътува от гр.Варна до гр.Плевен за издаване на пълномощното на С.К. и защо то е издадено точно в с.***** и от близък на К. и Д. или защо ако здравословното състояние на Н. е било влошено и същата е в напреднала възраст, не е

записан час за посещение на нотариус в дома на Н. за извършване на нотариалната заверка на подписа и.

По делото не е извършена и комплексна психолого-психиатрична експертиза на свидетелката Н., съгласно указанията дадени с Определение от 13.11.2014г. постановено по чнд № 3142/2014г. по описа на РС-Плевен, потвърдено с определение от 02.12.2014г. , постановено по вчнд № 1001/14г. на ОС-Плевен.

Непълнотата на разследването е свързана именно с неизготвянето на тази експертиза. В постановлението си прокурора е посочил, че назначената експертиза не е била извършена, тъй като дъщерята на пострадалата категорично отказала уговарянето на дата и час за освидетелстване на Н., но в действителност прокурора не е предприел никакви действия с оглед създаване на възможност на вещите лица да изготвят експертизата. Както вече е било посочено /което обстоятелство не е променено и към настоящият момент/ изготвянето на посочената експертиза е от изключително важно значение с оглед установяване страда ли пострадалата от заболяване , което води до невъзможност същата да е могла да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи, както и може ли да възприема правилно, да запаметява и възпроизвежда фактите от значение за наказателното производство.

Другия спорен въпрос е свързан с вътрешното убеждение на прокурора, което съда не може да подмени. Съдът няма правомощия да дава разпореждане на прокурора да внесе обвинителен акт, тъй като това е само изключително право на прокурора.

Съдебния контрол върху прокурорското постановление се простира само върху законосъобразността и обосноваването на постановлението. Настоящата инстанция намира, че атакуваното определение е правилно, защото прокурорското постановление е необосновано с доказателствата по делото и те са тълкувани превратно, като и че прокурорът не е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 и чл.107, ал.1, ал.2 и ал.5 от НПК. Вярно, че съгласно чл.14, ал.1 от НПК всеки един от процесуалните субекти - съд, прокурор и разследващи органи вземат решенията се по вътрешно убеждение, но то трябва да е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководят от закона. В конкретния случай, настоящата инстанция намира, че въпреки че прокурора е взел решението по вътрешно убеждение, то това убеждение не е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Съдът няма право да подмени вътрешното убеждение на прокурора, но в процеса на осъществяван контрол за законосъобразност и обоснованост на постановлението за прекратяване на наказателното производство е в правото си да отмени същото, ако то не отговаря на изискванията за обоснованост, основана на обективно , всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. По тази причина атакуваният съдебен акт се

явява правилен и законосъобразен.

С оглед изложеното ОС намира, че постановлението на прокурора при РП-Плевен от 24.07.2015г. , с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2924/13г. по описа на същата прокуратура е незаконосъобразно и необосновано, правилно е отменено от РС-Плевен и е върнато на РП-Плевен . В този смисъл атакуваният с частната жалба и с частния протест на прокурора съдебен акт следва да бъде потвърден. Следва да се извърши доразследване , като се извърши комплексна психолого-психиатрична експертиза на свидетелката Н., съгласно указанията дадени с Определение от 13.11.2014г. постановено по чнд № 3142/2014г. по описа на РС-Плевен, потвърдено с определение от 02.12.2014г. , постановено по вчнд № 1001/14г. на ОС-Плевен и прокурора отново да реши делото по същество, като спазва изискванията на закона, посочени в чл.13, ал.1, чл.14, ал.1 и чл.107, ал.1, ал.2 и ал.5 от НПК.

Водим от горното и на основание чл.243, ал.7 от НПК, Плевенски окръжен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 516/01.02.2016г. постановено по чнд № 206/2016г. по описа на РС-Плевен, с което е отменено постановлението на прокурора при РП-Плевен от 24.07.2015г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2924/2013г. по описа на същата прокуратура.

ВРЪЩА делото на прокурора за изпълнение на дадените по-горе указания по прилагането на закона.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: